

בס"ד ל' מנחם-אב ה'תשע"ט
 הדלקת נרות - 18:49
 צאת השבת - 19:38
 רבנו תם - 20:26
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 977
 @ השבת וביום ראשון יומיים ר"ח אלול חודש הרחמים.
 @ לא אומרים "צדקתך".
 @ סליחות לספרדים ביום ראשון (או שני בבוקר).
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת
 "אוהל-מועד" ובסליחות עם הראש"צ יצחק יוסף שליט"א

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטי"דיון: "ענייה סוערה"
 (ישעיה נד')
 ובי פסוקים
 מהשמים כסאי ומחר חודש

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
 בדוק ומונחה- סגולה להשתתף
 בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
 מעיניי הפרשיה:

פרשת ראה

◀ "למען הזכור את יום צאתך מארץ מצרים"
 השי"ת עושה נסים עם האדם בכל יום ויום, אלא שהלה אינו מכיר בגודל הנס ולפיכך עלך לראות את נסי השי"ת ונפלאותיו כדוגמת הנסים שנעשו ביציאת מצרים. (חסד לאברהם- ראדומסק)
 ◀ "כי בגלל הדבר הזה יברכך ד' אלקיך"
 על הנותן לדעת שאינו נותן משלו, אלא ממה שבירכו השי"ת בשפע בכדי להחיות את הנזקקים לו, ואז לא ירע לבבך, שהרי אינך אלא שלוחו של מקום, ואז בדן הוא שתטול שכרה של שליחות. (ישמח משה)

◀ בחירה בין ברכה וקללה.
 ◀ מצווה לבטל את כל המקומות אשר הקדישו וטושי הארץ הקודמים לפולחן אליהם ולהקריב קרבנות רק במקום אשר יבחר ה'.
 ◀ איסור כללי ללכת אחרי מנהגי תושבי הארץ.
 ◀ חוקים הנוגעים לנביא שקר המסית את העם ללכת אחרי אלוהים אחרים.
 ◀ עיר הנדחת.
 ◀ חזרה על דיני בעלי חיים מותרים ובעלי חיים אסורים באכילה.
 ◀ ראה אנכי"

◀ "אפס כי לא יהיה בך אביון"
 כאשר יכיר האדם באפסיותו שאין לו מעצמו מאומה אלא הכל הוא מתנת השי"ת, אזי לא יתאוה לכל דבר כאביון התאב לכל דבר, מתוך אמונה שאם היה זקוק לכך, בודאי היה מקבל זאת מן השמים.
 ◀ "כל ציפור טהורה תאכלו" (יד-יא)
 אמרו חז"ל שיש ארבעה סימנים לעופות טהורים והן אצבע יתרה, זפק, אינו דורס ואוכל, וקרקבן נקלף. וכולם רמוזים במילה צפור, שהאות השניה של אצבע היא צ', והאות השניה של זפק היא פ', והאות השניה של דורס היא ו', והאות השניה של קרקבן היא ר', ומקבלים מילה צפור, והכל רמוז בתורתנו הקדושה.

כשניתנה התורה הקדושה בסיני ניתנה רק באותיות ורק אח"כ נצטרפו האותיות לפי עניינם, וזה שכתוב "ראה אנכי" דהיינו שבמעמד הר סיני ניתן לבניי הבחירה איך שיצרפו האותיות לברכה או ח"ו להיפך ולכן לא נאמר נותן לכם אלא לפניכם דהיינו איך שיבחרו בה שאם ייטיבו מעשיהם יצטרפו האותיות לטובה. (דברי יואל)
 ◀ "ראה אנכי"
 שומה על כל אחד מבניי לראות בכל דבר ודבר את האלקות המחיה אותו.
 ◀ "למען תלמד ליראה..."
 "המקום אשר יבחר בו השם יתברך לשכן שמו" הוא הר המוריה הנקרא ע"ש מורא ויראה ולכן מיועד הוא ללמוד ממנו יראת ד' וכאשר האדם עוסק בתורה אזי תהיה יראתו חופפת עליו גם לאחר מכן.

פנות הניבים והפתגמים
 אהבה שאינה תלויה בדבר = אהבת אמת, אהבה שאינה מתוך מניעים של טובת הנאה לאוהב.
דוגמה: האחות שטפלה בפצוע, בעל אות "גבור יש"אל", התאהבה בו ונשאָה לו למרות היותו נכה בשתי רגליו.
מקור: כל אהבה שהיא תלויה בדבר - בטל דבר בטלה אהבה, ושאִינה תלויה בדבר - אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר? זו אהבת אִמָּנוּן וְתִמְרָה, ושאִינה תלויה בדבר? זו אהבת דוד ויהונתן לפרקי אבות פרק חמישי משנה כ. (ניבוכוכו)

◀ "פן יהיה דבר עם לבבך בליעל"
 זה שעלה במחשבתו להימנע מצדקה, אף אם רק חשב על כך, ראוי הוא להיקרא בשם בליעל. (עבודת אלעזר)
 ◀ "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ"
 מאחר שכל אדם עתיד להיוותר אביון ברדתו אל קברו, לכן העצה היא פתח תפתח. (נועם מגדים)

הסידור ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

אלול - סגולה לעושר

מה היה בר"ח אלול? הקב"ה אמר למשה "פסל לך" והראה למשה רבנו "מחצב סנפירינון מתוך אהלו, ואמר הפסולת יהיה שלך ומשם נתעשר משה הרבה" (רש"י). אך גם בר"ח אלול הוא גם סגולה להתברך בו בעושר גדול, כמו שמשה רבנו נתברך בו בעושר. בעת שכל ישראל הלכו לשאול מהמצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות, משה מחפש את ארונו של יוסף ולא רץ אחרי הכסף והזהב, ולבסוף מתעשר עושר גדול מאוד. ושמו תאמר מה צריך משה כל כך הרבה עושר? חכמינו אמרו "אמר רבי יוחנן, אין הקדוש ברוך הוא משרה שכינתו, אלא על גבור, ועשיר, וחסד, ועניו, וכלם ממשוה. גבור - דקתיב, "ויפרש את האהל על המשכן", וכן "ואתפש פשני הלחות, ואשלכם מעל שתי ידי, ואשפרם". עשיר - דקתיב, "פסל לך", פסלתו שלך יהא. חסד - רב ושמואל דאמרי תרנויהו, חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכלם נתנו למשה, חוץ מאחד, דקתיב, "ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד וקדר תעטרהו". עניו - דקתיב, "יהאיש משה עניו מאד מכל האדם..."

"בניך בשחילי זחיים" - חינוך חרדת החזרה ללימודים

החזרה אל ספסל הלימודים לאחר החופש, עלולה לעורר בילדים חרדות ומתח. כמה עצות להתמודדות עם הפחד:

- א. זמן כגורים לחץ - כדאי להתחיל לטפל בענייני החזרה לבית הספר כשבועיים לפני תחילת שנת הלימודים, כך נמנע מצב בו ההתארגנויות הנדרשות נעשות בדקה ה-90 ובלחץ. ההתכוננות שכזו מראש מהווה גם מודל הורי לילד, שמבין כי "לא משאירים דברים לרגע האחרון".
- ב. צמצום מצבי חוסר וודאות - בררו פרטים הנדרשים מראש, הדבר יקל את ההסתגלות וימתן את המעבר החד מהחופשה למסגרת הלימודית. הפרטים: מי תהיה המורה, מיקום הכיתה ואף היכרות ההורה והילד את ביה"ס החדש. כדאי עוד לפני תחילת הלימודים לזווג שיחה בין בני הזוג, בה יקבע מי יסיע את הילד לביה"ס, מי יחזיר אותו הביתה, באילו ימים הוא ישתתף בחוגים אחר-הצהריים ועוד. חשוב להישאר עם היד על הדופק: רוב בעיות החזרה לבית הספר צעות דווקא אחרי החגים, כאשר נכנסים לשגרה.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל"
 משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרואשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הציבור הקדוש מוזמן לסליחות
לעומית ופיוטים
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 רח' הנשיאים 3, יבנה
תחילת הסליחות
בשעה 04:45
 תפילת שחרית
 בשעה 05:40

סוכת אהל
 לסוכי"מ קמרון
 בן טוראן
 וכדינאל בן טוראן
שיבו לזיווג הגון
משוש נשמתם
 הטוהרה ויתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב

כל הישועות והברכות
 לציחק וכ"ידה הרובי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי מיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם שיוכר באושר ובפרנסה טובה זיווג הגון **לאורטל ואושרית** וברכה והצלחה **לשמואל דניאל** להבדיל לעניי **שמואל** בן דוד ז"ל

כל הישועות והברכות
 לרב גבריאל יהודה אביטן שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם וכנדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות וברפואה ויררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

סוכת אהל
 למרדכי ורחל זאמן
 שיתמלאו משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות וברפואה ובפרנסה טובה, אושר ויררו נחת ושלווה לעניי **אברהם** בן שושנה ו**יוסף** בן שושנה ז"ל ו**מרים** חיה בת גולשן ז"ל

רפואה שלימה
 למשה דידי
 בן ביבי
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"י גידיו. רפואת הנפש ולשונות רבות עם רעייתו חנה

סוכת אהל
 לפרנאס ודורית לבראכי בהגיע הנורא לבימות. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות ובגשמיות ויעלח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה והצלחה **לטובה ונסיים לזווי** ולנהיית **ישראל** שירוו נחת ויוצאי חלציהם

סוכת אהל
 אברהם יהודה אבי שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי מיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויררו נחת מיוצאי חלציהם

סוכת אהנת
 נפתח שיעור חדש בהיכבית הקבילה בספר שערי אורה עם הרב **זיב סגל** שליט"א כל יום שני בשעה 20:00 בכולל ברסלב במקלט מול ביי"כ "בוכריסי". ערבית לאחר השיעור. **פרטים הרב איתן 052-6498161**

לעניי הצנועה והענוה מלוט מרים
 בת שרה ז"ל
 א' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעניי הצנועה והענוה טיגלית סמדר
 בת דינה ז"ל
 ד' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:
 שלמה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ו
 באביא באבאי בן מורווי הי"ו
 מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
 שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו
 משה משה בן סרוור הי"ו
 רבקה מורנו בת שרה מנב"ת
 אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת

לעניי הצנועה והענוה מרים חסיה
 בת גולשן ז"ל
 א' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעניי הצנועה והענוה יסגלית סמדר
 בת דינה ז"ל
 ד' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעניי החסיד והענו מאיר מרני
 בן ששון ז"ל
 ד' אלול פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

חודש אלול

אלול הוא החודש השישי לפי מניין החודשים שאנו מונים מניסן, כמו שכתוב בתורה (שמות יב): 'החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה'. ולפי מניין השנים שאנו מונים מתשרי - אלול הוא החודש האחרון בשנה. השם 'אלול' לחודש זה נקבע, כשמות כל החודשים, על ידי עולי בבל. אמרו חז"ל: 'שמות חודשים עלו מבבל'.

לפי שאלול הוא האחרון לחודשי השנה, לפני ראש השנה שהוא יום דין לכל באי עולם, **לפיכך הוא נקבע לתשובה ומרבים בו בסליחות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא.**

חודש הרחמים והסליחות

לאחריו יבואו ראש השנה ויום הכיפורים שהוא יום הדין. בתפילה המרכזית של ימים אלו - תפילת "ונתנה תוקף" נאמר **"ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין על רוע הגזרה"**. שוב מוכחת חשיבותן של מצוות הצדקה וגמילות חסדים.

הרמב"ם בהלכות מתנות עניים פרק ז' אומר: **מצוות עשה לתן צדקה לעניי ישראל** שנאמר בפרשת השבוע בפרק ט"ו - "פתוח תפתח את ידך לוי". מצד שני אומר הרמב"ם: כל הרואה עני מבקש עזרה, והוא מתעלם ממנו ולא נותן לו צדקה אזי הוא עובר בלא תעשה שנאמר שוב בפרשת השבוע בסמוך - "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון".

בהמשך הרמב"ם בפרק י' נאמר שחייבים להיזהר במצוות הצדקה יותר מבכל שאר מצוות העשה. מוסיף הרמב"ם ואומר, שהצדקה הינה סימן ההיכר לזרעו של אברהם ואבינו שנאמר בספר בראשית פרק י"ח - "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריי לעשות צדקה". כך שכל המרחם מרחמים עליו, שנאמר בפרשתנו בפרק י"ג - "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך". וכל מי שהוא אכזרי יש לפקפק בייחוסו.

בהמשך אומר הרמב"ם, **שלעולם אין אדם נעשה עני ממתן צדקה** ולא יגרם לו כל נזק. ההפך הוא הנכון. כתוב בפרשתנו "עשר תעשר". אמר רבי יוחנן במסכת תענית "עשר בשביל שתתעשר". עשר בשביל שתתעשר ממנו שנים רבות ותוכל להמשיך ולהפריש מעשר מידי שנה בשנה, והדבר הינו הבטחה אלוקית.

ראה - ראה אלול הגיע

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית, רומז לנו דבר יפה.

רא"ה ראשי תבות **ר**אה **א**לול **ה**גיע, לפיכך **"שופטים"** ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, ועוד עליך לזכור **"כי תצא"** מן העולם אז יהיה **"כי תבוא"** לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם **"נצבים"**, אחרי כן **"וילך"** אך לאן? אם **"האזינו"** שמע לתורה, אז **"וזאת הברכה"**, ואם לא אז **"בראשית"** מתחיל לגלגל חדש לתקן הכל.

בחודש אלול צריך אדם לעמול לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

מכל מלמד השכלתי

במדבר 39 שנה היה המשכן, והיה אסור להקריב בבמות.

בגלגל 14 שנה והותרו הבמות.

בשילה 369 שנה היה ונאסרו הבמות.

בנוב 13 שנה והותרו הבמות.

בגבעון 44 שנה והותרו הבמות.

בית ראשון 410 שנה. בית שני 420 שנה בהם נאסרו הבמות לעולם אפילו אחרי שנחרב, בגלל זה נקרא בית המקדש בית עולמים, כי הקדושה לעולם, ונאסרו הבמות אפילו אחרי שנחרב. על במה קטנה היה מותר להקריב רק קרבנות שבגדר ובנדבה עולה ושלמים ותודה, ועל במה גדולה היה מותר להקריב גם קרבנות הקבוע להם זמן כמו קרבן פסח וכדומה, אבל חטאת ואשם וכו' אסור, ובשילה היה מותר להקריב את כל הקרבנות. בשילה היתה עדיפות שהיה מותר לאכול קדשים קלים בכל מקום שראו משם את משכן שילה, אבל במקדש רק בתוך חומת ירושלים, והטעם לזה משום שמשכן שילה היה בחלק של יוסף, ויוסף שמר את עיניו מאשת פוטיפר, בגלל זה היה קדוש כל האויר שראה את שילה. במדבר היה אסור לאכול בשר תאווה פירוש בשר חולין, שאם רצה לאכול בשר היה חייב להקריבו שלמים ולאכלו, אבל משנכנסו לארץ ישראל הותר לאכול בשר תאווה.

מספרים שתלמיד חכם אחד בא אצל האור החיים הקדוש וביקש ממנו שיעזור לו כי מצבו קשה בפרנסה, אמר לו האור החיים אם יגיד לו איפה כתוב בתורה מ-א עד-ת שתי אותיות זהות אחת על יד השניה יתן לו כסף, ענה לו שכל א-ב' יש חוץ מאות ע'.

א- "מקללך **אאר**", ב- "**בביתך**", ג- "**לגגך**", ד- "**ידון**", ה- "במקום **ההוא**", ו- "**ווי** העמודים", ז- "**מזזות**", ח- "**חח**", ט- "**טטפות**", י- "**חיים**", כ- "**ככל**", ל- "**וללוי** אמר", מ- "**ממלכת** כהנים", נ- "**וישננתם**", ס- "**רעמסס**", פ- "**חופף**", צ- "**חצצרות**", ק- "**מחוקק**", ר- "**וימררו**", ש- "**שש**", כשהגיע לאות ת' אמר לו העני שהוא מבקש שיקדים מקודם לתת לו ואח"כ יגיד, הסכים האור החיים ונתן לו, ואמר לו העני שחז"ל דורשים "נתון **תתן**" שיתן ויחזור ויתן, ונהנה האור החיים ונתן לו כפליים.

תלמוד תורה השקעות בע"מ

בעל המעשה מספר: בני הבחור היקר ביקש חליפה לחג לקראת חג הסוכות דאשתקד, אמא הרימה גבה ואמרה כי לפי מיטב זכרונה חליפת השבת במצב מעולה ואין כל צורך בחליפה חדשה, הבחור קיבל את הקביעה של אימו והלך לחדרו. עתה המצפון של אמא החל לעבוד ולא נתן לה מנוח, היא קראה לבנה ואמרה: "נמתין עד שאבא יחזור הביתה ונראה מה דעתו בענין ונקבל את פסיקתו..." החיוך חזר לפניו והמצפון האימהי שקט והכל בא על מקומו בשלום. אבא חזר, אחרי שנרגע מעמל היום, שטחה האם את השאלה בפני בעלה. אבא ביקש לראות את החליפה וקבע כי החליפה במצב מצוין ואין כל ענין לרכוש חדשה. הוסיף האב לשאול את הבן, מדוע הוא חושב שצריך חליפה חדשה לחג? השיב הבן בדרך ארץ: "אני יודע שהחליפה במצב שפיר ולא חייבים להתחדש, אלא שכל השנה עמלתי קשות בלימוד ולא היה מבחן אחד פחות מציון מאה אחוז כדי לשמח אתכם ההורים ולהביא לכם נחת, אבל אם אתם החלטתם שלא, אז אני מקבל באהבה ובהבנה את ההחלטה." כאן - אני - כאבא שבאמת רווה נחת מהבן, כבר לא יכולתי לעמוד בפניו, ובפרט שקיבל הכל בדרך ארץ למרות רצונו העז, ואמרתי: "תשמע, אם אתה שואל אם צריך חליפה חדשה? התשובה היא לא ולא. אבל אם אתה שואל אם מגיע לך חליפה כפרס על חריצותך ושקדנותך? התשובה היא כן וכן!!!"

על אתר שלפתי את כרטיס האשראי ונתתיו לבני ואמרתי לו שילך ויקנה עבורו חליפה מהודרת כיאה לבן המקיים את המצוות בהידור ומביא לנו נחת עד בלי די. פני הבן אורו. ללא שהיות מיותרות הוא יצא לדרכו ירושלימה, הוא התחדש בחליפה מהודרת והתקשר לבקש רשות על מחיר החליפה בסך שבע מאות שקלים. אישרתי לו והוא קיבל חשק להתמיד עוד יותר בלימודיו...

לאשתי הסברתי כי מדובר בהוצאות בניו לתלמוד תורה שמובטח כי חוזרים (עייני ביצה טז). לכן הסכמתי לסכום למרות שישנן חליפות במחיר מופחת, אז אם זה לא על חשבוני וזה מה שיתן לו ללמוד בחשק - עלי לשמוח ולסמוך על הבטחת חז"ל. כעבור חודשים אחדים צלצל הטלפון מחנות החליפות ואמרו לי שזכיתי בהגרלה באלף חמש מאות שקלים, תווי קניה באחת מרשתות המזון ועלי לבחור איזה מהם אני מעדיף... לקח לי רגע להתעשת ואז הסתבר כי כל מי שרכש בסכום מסוים השתתף בהגרלה וגם בני מילא את הפרטים שלי עבור השתתפות בהגרלה ומכל הרוכשים אני זכיתי בגורל בסכום יותר מפי שניים ממה שהשקעתי עבור בני לתלמוד תורה. ביקשתי מהם לשלוח לי תלושים מה'סיפור' הסמוך למקום

מגוריי. כעבור ימים אחדים, אכן הגיעו התלושים לשמחת כל המשפחה שראו בחוש כיצד ה' מחזיר הוצאות בניו לתלמוד תורה. לקראת החגים הלכתי לקנות הלבשה למשפחתי וחתונת אחד מילדי שיחול לאחר החגים, נכנסתי למשרד של חנות ההלבשה ששם בני קנה את החליפה וסיפרתי לאחד מהשותפים שהיה שם את הסיפור. הוא כל כך התרגש לשמוע את ההשגחה הפרטית שיצאה דרכו, ושמח ששיתפתי אותו בסיפור, עד שביקש לעזור לי בהוצאות הביגוד לחתונת בני ביד נדיבה, השפע של התלמוד תורה לא פסקה גם כאן... תודה לבורא עולם!

על הדרך שקיימו גדולי ישראל את מצוות הצדקה נעמוד מן המעשה הבא: אלמנה אחת באה לפני הרב הקדוש רבי חיים מצאנז זצ"ל ובכתה לפניו שעולליה שואלים לחם וביתה ריק והיא חייבת כסף רב עבור עגלה מלאה תפוחים שקנתה כדי למכרם בדוכנה שבשוק. "ומה הבעיה" שאל הרב! "לדאבון ליבי אנשים הוציאו עליהם לעז שהם חמוצים ורקובים ואינני יכולה למוכרן" יבבה האלמנה המסכנה... נרעש הרבי וקם ממקומו, עזב את קהל חסידיו והלך אל השוק, נעמד מאחורי הדוכן של האישה והתחיל לקרוא כאחד הסוחרים: "קנו, אנשים, קנו תפוחים - תפוחים טובים ומתוקים!" האנשים נהרו מכל העברים ונאבקו זה בזה כדי לקנות תפוח מידיו של הרבי, לקחו ושילמו, לקחו ושילמו וכעבור כמה דקות לא נותר תפוח אחד - וביד הרבי היה צרור גדול של מעות. הושיט הרבי את הצרור לאלמנה הנדהמת ואמר: "רואה את, סתם חששת, התפוחים טובים היו, ראי - כולם נמכרו, ולא נשאר אפילו אחד..."

סיפור נוסף ממחיש שכשרוצים לעזור תמיד ישנה דרך רק נדרש רצון אמתי: איכר זקן ותשוש ביקש לחפור את אדמת הגן שלו להפוך אותה ולשתול בה תפוחי אדמה. גילו המופלג הביא למצב שהעבודה הייתה לו קשה מדי. הישועה הייתה אמורה לבוא מבנו היחיד, שיכול היה לעזור לו, אך זה ישב בכלא על שוד בנק. הזקן ישב וכתב לבנו מכתב בו סיפר לו על צרותיו ועל כמה שהוא חסר לו כעת. לא עבר זמן רב והוא קיבל תשובה מהבן: "אבא, תעשה לי טובה רק אל תחפור בגינה. הרי שם קברתי את הכסף!!! לא עברו שעות מעטות ובשעה ארבע לפנות בוקר הופיעו עשרה שוטרים כשבידם אתי חפירה, הפכו את הגינה על פיה, חפרו ולא מצאו את הכסף. הזקן המבולבל כתב לבנו מכתב נוסף, סיפר לו מה שקרה ושאל אותו מה לעשות עכשיו? "שתול את תפוחי האדמה שלך, אבא" ענה לו הבן. "זה מה שיכולתי לעשות מאיפה שאני נמצא..." כולנו יכולים לעזור צריכים רק למצוא את הדרך...